

ایران

صاحب امتیاز:
خبرگزاری جمهوری اسلامی

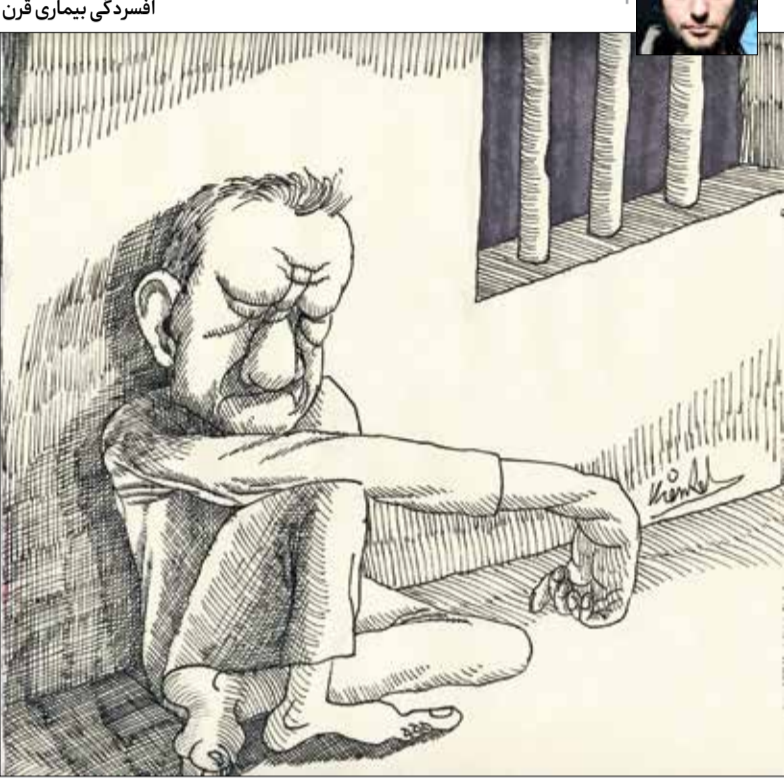
آدان شهر ۱۲/۰۵ | آدان عقب ۱۷/۱۸ | نیمه شب شرعی ۲۳/۲۰ | آدان صبح فردا ۵/۴۳ | طلوع آفتاب فردا ۷/۱۳

امام علی(ع):

حق فرزند بر پدر، آن است که نام خوب بر او بگذارد و او را خوب تربیت کند و قرآن به او بیاموزد.

سخن روز

	نگاره
<div>کیان راد پویان</div>	
<div><div></div><div>افسردگی بیماری قرن</div></div>	
	

هنرمندان در فضای مجازی
<p>فضای مجازی و صفحات اینستاگرامی هنرمندان و اهالی فرهنگ با رونق سینما و تئاتر و رونق گرفتن دوباره کتابفروشی‌ها و حوزه نشر، سرشار از خبرهای تازه است. بخشی از این هنرمندان از فیلم و تئاترهای تازه‌شان نوشته‌اند و برخی دیگر از کتاب‌های تازه‌شان، مروری به بخشی از این صفحات می‌کنیم.</p>

- چهره ها**

گلاره عباسی در اینستاگرام خودش خبر از نمایش فیلم کوتاه «درمان» به کارگردانی رزیتا میرانی در اولین حضور بین‌المللی خود در جشنواره after life کشور آفریقای جنوبی داده است. او نوشته: این فیلم بزودی نمایش خود را در پلتفرم فستیوال paus انگلستان آغاز خواهد کرد. در خلاصه داستان درمان آمده است:

«دختری که پیش از این تجربه سرطان سینه را از سر گذرانده، حالا مادرش را که پس از او دچار سرطان شده راهی بیمارستان می‌کند و تجربیات خودش را شب قبل از جراحی به مادر انتقال می‌دهد.»

سعید داخ بازیگر سینما و تئاتر هم بالاخره بعد از مدتی کم‌پیدا بودن از نمایش جدیدش رونمایی کرد. داخ تصویری از لوگو نمایش «اصوات سرگردان» در اینستاگرام منتشر کرد و نوشت: «نویسنده این نمایش زهرا برزگر است و خودم آن را کارگردانی می‌کنم و تهیه‌کننده‌اش هم محمود کسایی‌زاده است و طراح گرافیک هم امیرحسین نیازخانی. اجرا بزودی ر تماشاخانه دیوار چهارم.»

پیمان یزدانیان آهنگساز و پیانیست هم در اینستاگرام خودش از موسیقی «باد ما را خواهد برد» به کارگردانی عباس کیارستمی نوشته است. او در توضیح این موسیقی متن نوشته: «مهندسی میانسال به همراه همکارانش به کردستان سفر می‌کنند تا از آیین خاصی که در این منطقه پس از فوت یک فرد توسط اهالی برگزار می‌شود فیلمی مستند تهیه کنند. آنها در انتظار فوت پیرزنی مریض هستند، در حالی که اهالی فکر می‌کنند آنها برای کشف گنج‌های قدیمی منطقه به آنجا آمده‌اند. با بروز آثار یهودی در مریض، سفر آنان به درازا می‌کشد. مهندس که از تهیه مستند ناامید شده، با معانی جدیدی از زندگی روبه‌رو می‌شود.»

اصغر نوری مترجم و نمایشنامه‌نویس در صفحه اینستاگرامش از مجموعه داستان و رمان‌های تازه نشر دیدار آورده نوشته است. او در توضیح این تازه‌ها آورده است: صداهای دیگر، اتاق‌های دیگر، ترومن کاپوتی، ترجمه محمدرضا شکار، جایی که همه نورها می‌روند، دیوید جوی، ترجمه مهدی صالحی اقدم. در یکی از ممالک: عزیز نسین، ترجمه عارف جمشیدی. دبیر مجموعه: اصغر نوری.»

سروش صحت در اینستاگرامش ویدیویی منتشر کرده از کودکی که ترانه فیلم «جهان با من برقص را می‌خواند.» او در توضیح ویدیو نوشته: «اسم این عزیز دل را که با ترانه‌ای که «بابک رجبی» در «جهان با من برقص» خوانده می‌رقصد، نمی‌دانم. بابک برایم فرستاد و خوشحالم کرد. از بابک خواستم اجازه انتشارش را بگیرد تا شاید شما هم با دیدن این دست‌های کوچک و نگاه‌ی که به دوربین می‌کند و لبخندی که می‌زند خوشحال شوید. جهان با ما نمی‌رقصد ولی این لحظه‌های کوچک دلیل ادامه دادن است. مگر زندگی چیست و مگه تمام عمر چند تا بهاره؟...»

علی جعفری پویان هم در اینستاگرامش یک قطعه موسیقایی منتشر کرده که در واقع هدیه مجموعه استودیوهای شهر صدای پاریسان است به مناسبت چهارمین سال تأسیس‌اش. او نوشته: «در غیاب دوستان ارزشمندمان آیدین الفت و پورنگ پورشیرازی این قطعه تقدیم می‌شود. آواز رفتن. رایسودی برای بیان و ارکستر. آهنگساز و پیانیست: آیدین الفت. تنظیم برای ارکستر: مهران اکرمی»

- چه خبر؟**

فیلم «مجبوریم» در موزه هنرهای زیبای هیوستون آمریکا به نمایش در می‌آید. این خبری است که رضا درمیشیان کارگردان در اینستاگرام خود داده است: «بیست و نهمین جشنواره فیلم‌های ایرانی در موزه هنرهای زیبای هیوستون آمریکا از ۱ تا ۳ بهمن برگزاری می‌شود و در آن «مجبوریم» به نمایش در خواهد آمد. «مجبوریم» تاکنون برنده چهار جایزه بین‌المللی بهترین فیلم از نگاه تماشاگران فستیوال «چینه چیتا» هلند، برنده جایزه اصلی بهترین فیلم، جایزه بهترین فیلم تماشاگران و جایزه بهترین فیلم هیأت داوری تپیک (شبکه ارتقای سینمای آسیا وپاسیفیک) فستیوال آسیاتیکای رم شده است.»

صفحه ایستا «عادت می‌کنیم» کتابی تازه از الیف شافاک نویسنده ترک‌تبار را معرفی کرده و نوشته است: «کتاب شرافت نوشته الیف شافاک، رمانی جسورانه و حیرت‌انگیز درباره نگاه مردسالارانه جامعه ترکیه نسبت به موضوعاتی مثل عشق، زن، خانواده و فرزندان است. شافاک در این کتاب داستان زندگی خانواده‌ای ترکیه‌ای و مهاجر را تعریف می‌کند که در لندن دچار اختلافات و تناقض‌های فرهنگی شده‌اند و در مقابل تغییراتی که باید در مقابل فرهنگ و جامعه جدید در خود ایجاد کنند مقابله می‌کنند. مترجم این کتاب شهناز ایلدرمی است.»

تتر سید، انتقاد کنید

کامبیز روشن‌روان: بعضی معتقدند که در خانه موسیقی باید تک صدایی باشد و نباید چندصدایی باشیم. اهالی موسیقی را هر کجا که دیده‌ام از آنها خواش کرده‌ام که حضور فعال و پرسشگری در خانه موسیقی داشته باشند. این خانه مال شماست و باید شما آن را حفظ کنید. تترسید، سؤال کنید و انتقاد خود را انتقال دهید و هیأت مدیره هم قطعاً انتقادهای شما را پاسخ خواهد داد. تازمانی که پرسش نباشد و کسی برای پاسخ گرفتن اصرار نکند قطعاً مسیر عادی خود را ادامه خواهد داد. هر کجا که پرسش و انتقاد سازنده باشد، آنجا قطعاً پیشرفتی حاصل خواهد شد.

از صحبت‌های این آهنگساز در حاشیه رونمایی از کتاب «خاطراتم در خانه موسیقی»

خط بطلان نکشید

نحوه ساخت هر فیلم به نوع نگرش و جهان‌بینی هر فیلمسازی مربوط است. به همین دلیل اینکه یک نفر برای فیلمساز تعیین تکلیف کند که چطور فیلم بسازد، یا با چه موضوعی فیلم بسازد، یا اینکه مضمون فیلم امید بخش باشد، یا مسائل و مشکلات اجتماع را نشان دهد یا مسائل دیگر را به نظر من این روش و نگاه از پایه نادرست و غلط است. هر فیلمسازی مثل هر هنرمند واقعی نه هنرمندان کاسبکار هرگاه ضرورتی برای کار خود احساس می‌کند و طبیعتاً بر اساس آن ضرورت کارش و اندیشه خود را برنامه‌ریزی می‌کند. زمانی فیلمسازی هنرمندی دوست دارد به فیلمش جنبه مثبت دهد و گاهی هم می‌خواهد تیرگی‌ها را نشان دهد. او حق دارد که خودش تصمیم بگیرد یا چه موضوع و به چه نحوی فیلم بسازد.

هر فیلمساز یا هنرمندی در هر دوره تاریخی ممکن است فیلمی یا اثر هنری ساخته باشد که بعد از گذشت زمان و سال‌ها، طبیعی است نظرش نسبت به سال‌ها پیش متفاوت شود، این تفاوت بیشتر در بخش اندیشه و استراتژی است نه در بخش فنی. در این مرحله او ممکن است احساس کند ساخت آن فیلم از نظر موضوع و محتوا اشتباه بوده یا احساس کند که حتی در بخشی از تولید محتوا زیاده روی کرده است، اما مهم این است

یادداشت

حسن هدایت
تهیه‌کننده و کارگردان

در معرفی «رنجین کمان» غلامرضا طریقی شکل شاعرانه رنج

پیادهرو

ارمان بهداروند
شاعر

خیلی از ما آدم‌ها، بنده شنیدن‌هاییم و خیلی از ما زنده‌ایم به دیدن‌ها. اگر به این سطر از شعر «دیدار در شب» فروغ مؤمن باشیم که: «حق با کسی است که می‌بیند»، بیشتر به «دم»‌هایی که بر ما می‌گذرد و «آدم»‌هایی که از ما می‌گذرند، دقت خواهیم کرد. در روزگار به عجله‌زیستن‌ها و زندگی‌های جزیره‌ای، این ادبیات است که به استخراج و استنباط ده‌ها و آدم‌ها مشغول است و نمی‌تواند بی‌تفاوت از آنجه‌ هست نیست عبور کند. «رنجین کمان» دعوت به قدم‌زدن در همین جزیره‌هاست. هفدهمی با زندگانی که به چشم نمی‌آیند و مردگانی که عاشق‌ترین زندگان بوده‌اند. با همه تأکید بر روایت‌نویسی، نام کتاب و طرح کلی روئیده در درز دیوار، اعتراف نوشته‌ای است که راوی رنجین‌نامه، شاعر است. شاید همین دلیل دامنه‌داری باشد که مو به مو مواجهات راوی را لمس کنیم و در آن غوطه‌ور باشیم. غلبه روحیه شاعرانه حاکم بر روایت‌ها و پردازش جزئیات به شکلی که شورمنده‌ی‌ها و شوربختی‌ها در منتهی‌البه اثرگذاری‌اش اتفاق می‌افتند، تمایز نوشتاری این اثر محسوب می‌شود. به‌گزینی واژه‌ها و ملموس کردن موقعیت‌های روایت شده و دخالت‌های هارمونیک در متن، یک سوبه جذابیت‌های این کتاب و انتخاب آدم‌هایی که می‌توانند با هر کدام از ما یک رابطه نسبی و سببی داشته باشند سوی دیگر ارجمندی «رنجین‌نامه» است. طریقی در مقدمه این کتاب ما را به دوباره دیدن آدم‌ها تعارف می‌کند: «من بلد نیستم از کنار انسان‌ها بدون عکس‌العمل رد شوم. این اول و آخر حرفی است که باید اینجا برایتان بنویسم. وقتی در شلوغی یک پیاده‌رو، روبرمرد دستفروشی را می‌بینم که با نگاهش به دیگران التماس می‌کند از او چیزی بخرند، تا چند روز دلم آشفته می‌شود. وقتی زنی را می‌بینم که جلوی بیمارستانی نشسته و در میان اندوه عابران به تابلوی بیمارستان زل زده است، مدت‌ها حالم بد می‌شود.

وقتی کودکی را می‌بینم که به اصرار می‌خواهد شیشه ماسین را تمیز کند، خودم از آن چهارراه رد می‌شوم اما قلبم مدت‌ها همان جا می‌ماند.» به مرور رنجین‌نامه حتماً با آدم‌هایش که «شکور» و «عشرت» و «رقعت» و «کاک زروان» و «پهلوان غفور» از آن جمله‌اند رفیق خواهیم شد.

که در دوره خودش توانسته تأثیرات خود را بگذارد و اثرساخته شده انعکاس داشته است. نکته مهم این است که اگر فیلمسازی در یک دوره‌ای با نیت خاصی کاری را تولید می‌کند نباید بعد از سال‌ها بیاید و خط بطلان بکشد. می‌تواند بگوید آن دوره خوشبین بودم و این فیلم را ساختم حالا شرایط فرق کرده و امیدوارم باز هم به خوشبینی برگردیم. باید جنبه مثبت را نگاه کرد در جنبه منفی را. ما نباید از نظر ذهنی به مردم فشار بیاوریم باید خوددار باشیم تا اوضاع بهتر شود.

تصور من این است که کسی که در وادی هنر حرکت می‌کند به دلیل اینکه باید شاخک‌های حساس‌تری نسبت به مردم عادی داشته باشد، طبیعی است که هر چه دور و برش است، با هر جنبه‌ای اعم از مثبت، تیره یا سایه روشن به نسبت توانایی‌اش در کارهایش دخالت می‌دهد. قاعدتاً ما نباید بعد از گذشت سال‌ها اثر خود را قضاوت عام‌کنه، البته ممکن است قضاوت خصوصی در مورد کارش کند آن هم با این مضمون که در جایی خام بودم و اکنون پخته‌تر شدم. یا در فلان کار اشتباه فنی انجام دادم ولی وقتی بخواهد شکل مانیفست به خود بگیرد، این روند ناخوشایند است و مناسب فضای هنری نخواهد بود.

منتخبی از نسل ۳ مجسمه سازان معاصر

در تحلیل روند تحول مجسمه‌سازی معاصر ایران به نشانه‌های قابل مشاهده از زمینه‌های مادی و بستر اجتماعی تاریخی فرهنگ جاری که ساختار هویت آثار دوره‌های اخیر را شکل داده است می‌توان رسید. اگرچه به طور خاص نمی‌توان به سمبولیسم در مجسمه‌سازی معاصر تأکید کرد اما جایگاه و تأثیر آن را هم نمی‌توان کتمان کرد. به بیان دیگر بخشی از گرایش مجسمه‌سازان به هنر مدرن و معاصر ناشی از زمینه‌های زیستی هنرمند است که به جهت گرایش‌های سوررئالیستی و تمثیلی بیش از پیش مجسمه سازان ایرانی را درگیر کرده است. سومین نمایشگاه «سی مجسمه، سی مجسمه‌ساز»

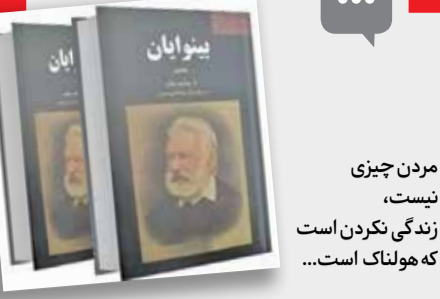
که این بار در گالری آرت‌پیش‌ن برگزار می‌شود منتخبی از سه نسل از مجسمه سازان معاصر است که با رویکردی جهانی و تحت تأثیر فرهنگ ایران موجب بروز جریان پرتحرک آمیخته به زبان تمثیل و خیال، حجم‌های پویا و پرمعنی شده است. این نمایشگاه با آثار مفهومی و نوین خود به روایت‌هایی از اجتماع و گذشته تاریخی می‌پردازد که با الگوها و قالب‌های بومی ایرانی هم خوانایی دارد و هم عرض با مصادیق زمان و مکان است. توجه ویژه به خیال از نگاه هنرمندان متفاوت و بی‌مترئیل‌های متنوع توانسته است، قالب‌های دیدنی برای مخاطبان ایجاد نماید. طیف گسترده هنرمندان مجسمه‌ساز از دوره‌ها و

سین مختلف در این نمایشگاه سلیقه‌های مختلف هنری را گرد هم آورده است. از آثار شاخص این نمایشگاه می‌توان به اثر گچی مادر و کودک چنگیز شهوq که از فعالان اجتماعی هنر ایران و از پایه‌گذاران نگارخانه‌ها و بی‌ینال‌های مختلف ایران بوده است، مجسمه «نیایش یک قهرمان» بهروز دارش از چهره‌های شاخص و معتبر در مجسمه‌سازی معاصر ایران که مانند بسیاری از هم‌تایان نوگرای خود، مسریش را از مدرنیسم آغاز کرده، اثر پررنده چوبی از مهدی سحابی که به‌تازگی نمایشگاهی در موزه هنرهای معاصر تهران داشته است و اثر ژازه تئاتیابی اشاره کرد.

این نمایشگاه با همت و کیوریتری قدرت‌الله عاقلی در گالری آرت‌پیش‌ن با آثار هنرمندانی چون پرویز تاولی، چنگیز شهوq، ژازه تئاتیابی، بهروز حشمت، شجاع الدین شهبای، امیررضا یاراحمدی، بهروز دارش، فاطمه امدادیان، مهدی سحابی، جمشید مردادیان، کوروش گلناری، بینا فیاضی، امیر معبد، رضا لواسانی، عباس مجیدی، کیوان پورنصیرنژاد، محمدرضا خلجی، قدرت‌الله عاقلی، عبدالناصر گیو، گلی تولکی، حمیدرضا فتوحی، کیوان بیرانوند، محسن غلامی، فرزانه حسینی، محمد مروستی، روزبه نعمتی شریف، اعظم حاتمی، آوا طباطبایی، مرزئی شعبانی، رضا صمدانیان گرد هم آمده است که از روز جمعه، ۳ دی ۱۴۰۰، در گالری آرت‌پیش‌ن آغاز و تا ۱۳ دی ماه ادامه خواهد داشت.

- نمایشگاه «سی مجسمه، سی مجسمه‌ساز»**
- گالری آرت‌پیش‌ن**

مردن چیزی نیست، زندگی نکردن است که هولناک است...

بینویان / ویکتور هوگو

معیارهای دوست‌یابی کدامند؟

هرکسی در تمام دوره‌های زندگی از ایام کودکی و جوانی گرفته تا روزگار میانسالی و کهولت همواره نیازمند دوست و رفیق است، زیرا انسان موجودی اجتماعی بوده و از تنهایی گریزان است. دوست با انسان انس گرفته و با مصاحبت و همنشینی خود موجبات شادمانی و نشاط درونی را فراهم می‌آورد و به

نسبت خلوص و مرتبه دوستی و رفاقت، در امور مادی و معنوی انسان دانسته و ندانسته تأثیر دارد. پیامبر اکرم(ص) در این ارتباط می‌فرماید: «روش آدمی متأثر از باورها و سیره دوست صمیمی و رفیق دلبندهش است.» (مستدرک جلد ۲ ص ۶۲) بنابراین دوست شایسته و بافضیلت در عین آنکه یکی از سرمایه‌های بزرگ زندگی هرکس و از عوامل خوشبختی و سعادت اوست، می‌تواند مایه شقاوت و بدبختی‌اش نیز باشد. بر این پایه اولیای گرامی اسلام پیروان خود را در انتخاب رفیق عاقل و بالیمان تشویق نموده و فرایند وجود چنین رفاقتی را خاطرنشان کرده‌اند. امیرالمؤمنین علی(ع) پیرامون این مهم فرموده است: «بیوند دوستی را با برادران دینی خود محکم سازند که آن ذخایر دنیا و آخرت هستند.» (وسائل الشیعه ج ۴ ص ۲۰۷)

دوست بافضیلت و لایق که در ایام خوشی و ناخوشی یاری یکدل

و صدیق و وفادار باشد، برای آدمی ارزش فوق‌العاده‌ای دارد

و از دست دادن چنین رفیقی از مصایب بزرگ زندگی است.

امیرالمؤمنین علی(ع) در همین راستا فرموده است: «کسی

که دوست پاک ضمیر خود را... از دست بدهد، مثل این

است که شریف‌ترین عضو بدن خود را از دست داده باشد.»

(نهج‌البلاغه/ بخش حکمت‌ها)

گرچه رفیق خوب و شایسته برای کلیه طبقات مردم در تمام ادوار زندگی ارزنده و مهم است، ولی برای نسل جوان از اهمیت بیشتری برخوردار است، زیرا جوانان در آستانه زندگی اجتماعی قرار دارند و می‌توانند به وسیله رفیق خوب و با فضیلت، شخصیت خود را تقویت کرده و استعداد‌های اجتماعی خود را به فعلیت درآورند. دوستی‌های ایام جوانی و دوران بلوغ در نتیجه تجربی که به وجود می‌آورد در توسعه شخصیت جوانان نقش مهمی بازی می‌کنند. همچنین این دوستی‌ها مولد پیوندهای عاقلانه‌تری در زمان کمال عقل می‌شوند که بر پایه علاقه و اعتماد متقابل متکی می‌باشند و از آنجایی که برآیند اولین احساسات حقیقی نوع دوستی‌اند، فرد را مجاب می‌سازند تا قدری از وجود خود در راه دوستی و رفاقت غفلت کند و بدین‌ترتیب خصلت ایثار در فرد جوان شکل گیرد. پیداست، همان‌طور که نداشتن رفیق شفیق و شایسته و صمیمی مایه محرومیت‌های دنیایی و آخرتی است، دوستی و رفاقت با افراد فاسد و گنهکار مصیبت بزرگی است که خسارت‌های زیادی را متوجه فرد جوان می‌کند. زیرا این‌گونه دوستان با تلقینات شیطانی دوست خود را به گمراهی و ناباکی سوق می‌دهند و با وسوسه‌های منحرف‌کننده به انواع گناه و بلیدی آلوده می‌سازند.

حضرت علی(ع) در نامه خود به حارث همدانی توصیه می‌فرماید: «از رفاقت با کسانی که افکارشان خطاست و اعمالشان ناپسند است بحرذر باش، چه انسان به رویه و روش رقیقتش خو می‌گیرد و با افکار و اعمال وی عادت می‌کند.»

جوانان در این مرحله از سن به لحاظ کشش طبیعی خواهند دوستی و رفاقتند و میل دارند با همسالان خود روابط دوستی و رفاقت برقرار کنند. زیرا به‌طور طبیعی به راه رفاقت کشیده می‌شوند. اما دوستی در دوران جوانی با دوران میانسالی و کهن‌سالی متفاوت است. جوان برآثر احساسات تند و نسنجیده و عدم توجه به جهات عقل و مصلحت، ممکن است عناصر ناصالح را به دوستی گیرد و برآثر مراده با آنان دچار تیره روزی و بدبختی شود.

دوستی در دوران جوانی برخلاف سایر دوران عمر، ابرآلود و مبهم بوده و اغلب با تعصب و افراط همراه است. اگر دوستی در دوران کودکی غریزی و در بزرگسالی از روی عقل و مصلحت باشد در دوران جوانی از روی عاطفه و هیجان محبت است که آسیب‌هایی در پی دارد. به همین دلیل با عشق که از عاطفه و هیجان محبت سرچشمه می‌گیرد مشابهت‌هایی نیز دارد. جوان در دوستی خود مؤلفه‌هایی همچون مال‌اندیشی را در نظر نمی‌آورد، از این‌رو در انتخاب دوست سختگیر و دیورسند نیست. در نتیجه ممکن است در یک برخورد عادی مجذوب کسی شده و بدون توجه به اخلاق و مرام وی با او دوست شود و عمیق‌ترین روابط را با او برقرار سازد. واضح است چنین دوستی‌ای می‌تواند همراه با ریسک بوده و ثمرات تلخی به بار آورد.

عکس نوشت

ریگ یلان پهنه ماسه‌ای وسیعی است که در شرق استان کرمان، شمال‌غربی استان سیستان و بلوچستان و جنوب استان خراسان جنوبی قرار دارد. خبرگزاری صداوسیما گزارش تصویری از این صحرای مرموز و شگفت‌انگیز منتشر کرده است.

